

با هم یکجا:

اهداف

توسعه پایدار در افغانستان

با هم یکجا: این مقاله در همکاری با دفتر CAID جهت آموزش مشترک همکاران CAID در افغانستان برای محلی سازی برنامه توسعه پایدار و تقویت همکاری بین سازمان های غیر دولتی و دولتی و سکتور خصوصی برای یک آینده بهتر و توسعه متداوم در افغانستان تدوین یافته است .

Afghan Women's Educational Center

AWEC مرکز تعلیمی زنان افغان

2019

فهرست مطالب

1.اهداف مقاله	2
2.پس زمینه	2
3.وضعیت فعلی اهداف توسعه پایدار در افغانستان	3
3.1. محلی سازی اهداف توسعه پایدار در افغانستان و نقش دینفعان	6
3.2. سکتور خصوصی و اهداف توسعه پایدار در افغانستان	7
3.3. نهادهای غیر دولتی و اهداف توسعه پایدار در افغانستان	8
3.4. جوامع مشورتی اهداف توسعه پایدار	10
4.چالش ها و توصیه های پالیسی	11
4.1. چالش ها	11
4.2. توصیه ها	12

لست اختصارات

- (SDGs) اهداف توسعه پایدار
- (A-SDGs) اهداف توسعه پایدار افغانستان
- (MDGs) اهداف توسعه هزاره
- (NPPs) برنامه اولویت های ملی
- (ANPDF) چارچوب ملی صلح و توسعه افغانستان
- (MoEC) وزارت اقتصاد
- (MoF) وزارت مالیه
- (IDLG) اداره مستقل ارگان های محل
- (CC) میثاق شهروندی
- (CDC) شوراهای توسعه جامعه
- (CSO) نهادهای جامعه مدنی
- (NGO) سازمان غیردولتی
- (WCCI) اتاق تجارت و صنایع زنان
- (ACBAR) اداره هماهنگی کمک های بشری و انکشافی برای افغانها
- (AWEC) مرکز تعلیمی زنان افغان
- (UNDP) برنامه توسعه سازمان ملل متحد
- (SCR) مسئولیت همکاری اجتماعی

1. اهداف مقاله

هدف اصلی مرور میان دوره ای این مقاله، ترویج محلی سازی برنامه (2030) و اهداف توسعه پایدار با بررسی نقش ذینفعان دخیل از جمله، نقش نهاد های جامعه مدنی، حکومت، سکتور خصوصی و مردم در افغانستان است. این مقاله همچنین به بازتاب جایگاه فعلی افغانستان از نظر اجراآت و اقدامات ذینفعان فوق الذکر در سطح ملی و محلی می پردازد؛ بر علاوه، این مقاله بر تقویت همکاری ها میان سازمانهای غیردولتی محلی، حکومت و سکتور خصوصی و آگاهی و درک چالش ها و فرصت های کلیدی در مورد اهداف توسعه پایدار افغانستان (A-SDGs) برای کاهش فقر و به ویژه برابری جنسیت تمرکز دارد.

2. پس زمینه

به تاریخ 25 سپتامبر 2015 رهبران 193 کشور جهان به شمول افغانستان حمایت خود را از دستور کار (2030) که به اهداف توسعه پایدار (SDGs) معروف است اعلان کردند. (SDGs) یک برنامه پانزده ساله بوده که برای پرداختن به موضوعات اصلی که جهان با آن روبرو است طرح ریزی شده است. رئیس اجراییه جمهوری اسلامی افغانستان داکتر عبدالله عبدالله به نمایندگی از افغانستان وعده سپرد که همراه با شرکای ملی و بین المللی در راستای تحقق این اهداف تلاش نمایند. جایگزینی برنامه (2030) توسعه پایدار با اهداف توسعه هزاره (MDGs)، چشم انداز استراتژیک و آرمان همه کشورها را با ارائه نقشه راه جهانی برای "کرامت، صلح و سعادت برای مردم و کره زمین، در حال حاضر و در آینده" نشان میدهد. (SDGs) جبهه های جدیدی از مشارکتها، تحریک افکار عمومی و تعیین ارزش بالاتری برای رسیدن به اهداف والا را نشان می دهد. این امر با اولویت قرار دادن نیازهای فوری مردم عادی، تصمیم گیری را در سراسر جهان تغییر شکل داد.

(MDGs) در طول پانزده سال عمر خود، با کاهش فقر در سراسر جهان به نجات زندگی بیش از یک میلیارد نفر در جهان کمک نموده، از دختران بیشتری برای ادامه تحصیل حمایت کرده است و همچنان از این طریق برنامه های مختلفی را برای محافظت از سیاره زمین تطبیق کرد. اما تعداد زیادی از مردم در سراسر جهان هنوز هم با چالش هایی از قبیل فقر، گرسنگی، نابرابری و اختلافات بین مناطق روستایی و شهری باقی مانده اند. آموزش با کیفیت و جریان پیشرفت برای دور زدن زنان و کسانی که از امتیازات کمتری برخوردار هستند با توجه به سن، ناتوانی یا قومیت آنها ادامه دارد.

بنابراین، برای غلبه بر همه این اختلافات و بالابردن سطح رفاهی زندگی مردم، ارائه آموزش با کیفیت و ترویج برابری در سراسر جهان، در سال 2015 برنامه جدید توسعه مردم محور (2030) یعنی اهداف توسعه پایدار (SDGs) آغاز شد. برخلاف (MDGs) که با رویکرد بالا به پایین طراحی شده بود، رویکرد جدید از پایین به بالا بوده و این روند به صورت عملی در مشارکت با نهادهای جامعه مدنی، مردم عوام، روشنفکران،

با هم یکجا: اهداف توسعه پایدار در افغانستان

سکتور خصوصی، کدرهای علمی و دانشمندان از سراسر جهان، اعم از حضوری و غیر حضوری و مشاوران موجود در بیش از 100 کشور جهان طرح ریزی شده است.

برنامه (2030) چشم انداز استراتژیک 169 کشور برای توسعه آینده است که نیاز به اقداماتی در سطح جهان، منطقه ای، تحت منطقه ای و محلی دارد. به صورت کل اهداف توسعه پایدار را میتوان به سه دسته اصلی تقسیم بندی نمود:

دسته اول که در حقیقت تمديد (MDGs) است از هفت جزء (SDGs) تشکیل شده است.

دسته دوم بیشتر مربوط به شمولیت یعنی (مشاغل، زیرساخت ها، صنعتی سازی و توزیع) است که اهداف شماره 8، 9 و 10 را در زیر چتر خود قرار می دهد.

دسته سوم هفت هدف آخر را که شامل: شهرها و جوامع پایدار، زندگی موجودات آبی "مصرف و تولید، تغییر اقلیم، منابع و محیط زیست، صلح و عدالت، و ابزار اجرا و مشارکت جهانی برای آن؛ را در زیر چتر خود قرار می دهد.

افغانستان یکی از 169 کشوری است که برنامه (SDGs) را برای عملی کردن امضاء نموده است. به منظور مقابله با مسائل فشرده کشوری و پیوند توسعه محلی با فرآیند توسعه جهانی، دولت افغانستان یک استراتژی جامع تهیه کرده است که کلیه اهداف توسعه پایدار را به استثناء هدف 14 پوشش می دهد. هدف 14 شامل (حفاظت و استفاده پایدار از بحر ها، دریاها و منابع دریایی میباشد) از اینکه افغانستان کشوری محاط به خشکه است از این بخش مستثنا شده است).

افغانستان روند ملی سازی پروسه های (A-SDGs) را که برای دو سال ادامه داشت از ماه مارچ 2016 تا مارچ 2018 تکمیل کرد. طبق گزارشات وزارت اقتصاد، دولت قرار بود تا نومبر سال 2018 (A-SDGs) را با برنامه های توسعه یی خود، بومی سازی و هم ردیف نموده و (A-SDGs) را تا جنوری سال 2019 بگونه عملی شروع و به مرحله اجرایی درآورد. با این حال، اطلاعات موجود نشان می دهد که این روند در معرض چالش های مختلفی از جمله ناامنی در سراسر کشور، عدم موجودیت ظرفیت فنی و محدودیت های مالی، قرار گرفته است.

3. وضعیت فعلی اهداف توسعه پایدار در افغانستان

برای اینکه از جریان اهداف توسعه پایدار در افغانستان بدانیم، ضروری است که برنامه های توسعه یی حکومت به گونه یی بررسی شود که آیا

این برنامه های توسعه ای با اهداف توسعه پایدار هماهنگ است؟ و اگر است چگونه؟

بیش از نیمی از جمعیت افغانستان زیر خط فقر زندگی می کنند، اقتصاد رو به کاهش است، ناامنی رو به افزایش است و فساد گسترده ای در بین نهادهای دولتی وجود دارد، به نظر می رسد که (SDGs) طرحی برای مقابله با بسیاری از موارد مذکور میباشد.

با هم یکجا: اهداف توسعه پایدار در افغانستان

برای اینکه افغانستان به یک جامعه دموکراتیک صلح آمیز و پر جنب و جوش تبدیل شود و دارای سیستم های سیاسی و اقتصادی قدرتمندی باشد که از ارزش های غنی مذهبی و فرهنگی آن حمایت کند و در عین حال نقش مردم را در تصمیم گیری تضمین کند، به نظر می رسد (SDGs) یکی از گزینه های مناسب برای آن خواهد بود. ورود برنامه های (SDGs) به برنامه های توسعه ای حکومت، اطمینان اینکه کشور در مسیر صلح، رونق، رشد اقتصادی با یک بخش خصوصی پرونق قرار دارد، را ایجاد خواهد نمود.

در 7 اکتبر 2015، شورای وزیران افغانستان به وزارت اقتصاد وظیفه سپرد تا رهبری روند جریان سازی و ملی سازی اهداف توسعه پایدار را با وصل رهنمودهای فنی، هماهنگی بین ذینفعان ذریبط و آماده سازی مکانیزم قوی برای ردیابی و نظارت بر پیشرفت آن انجام دهد. همچنین این وزارتخانه وظیفه ارتقاء ظرفیت ذینفعان متنوعی مانند نهاد های جامعه مدنی، پوهنتون ها، سکتور خصوصی و دیگران به عهده داشته و همچنان در دامنه ملی سازی (SDGs)، بسیج و به کار گیری منابع مورد نیاز را، به عهده دارد.

به گفته حفیظ الله آصف مسئول ارتباطات و دادخواهی پروژه (SDGs) در وزارت اقتصاد "مجموعه نهادهای ایجاد شده است، که اهداف و شاخص های جهانی را ملی ساخته اند و علاوه بر آن یک چارچوب شاخص ملی - اندازه گیری پیشرفت افغانستان به سمت برنامه 2030 - به تصویب رسیده است." وی در پاسخ به سؤالی در مورد وضعیت هماهنگی (SDGs) با برنامه های توسعه افغانستان، افزود: "اهداف (A-SDGs) برای هم ردیفی ده برنامه اولویت ملی (NPP) با (A-SDG) که اصلی ترین چارچوب های توسعه برای کشور هستند، تشخیص شده است. وزارت اقتصاد در حال حاضر در تلاش است تا برنامه های بین بودجه و خارج از بودجه را با (A-SDGs) هماهنگ سازد تا تمام اهداف ملی (SDGs) را در سند بودجه ملی منعکس کند، چارچوب نظارت و کنترل یکپارچه و داشبورد برای اندازه گیری و گزارش پیشرفت در سراسر دولت را تنظیم کند."

اطلاعات ارائه شده توسط وزارت اقتصاد نشان می دهد که روند ملی شدن (SDGs) در سال 2016 آغاز و پس از آن وزارت اقتصاد سمینارهای آموزنده و جلسات مشاوره با موسسات دولتی ذریبط که اجرای برخی اهداف (SDGs) را به عهده دارند، با سکتور خصوصی، گروههای مدنی، نهادهای ملی و بین المللی، مردم و مؤسسات اکادمیک برگزار نمود. در مرحله بعد، وزارت اقتصاد مکانیسم های ساختاری و اجرایی را برای ترجمه (A-SDGs) از ملی سازی و هم ردیف ساختن آن با برنامه های توسعه ملی مانند برنامه های اولویت ملی (NPP) و چارچوب صلح و توسعه ملی افغانستان (ANPDF) ایجاد کرد.

گفته های آقای آصف از سندی که اخیراً تحت عنوان "هم ردیف سازی برنامه های اولویت ملی (NPP) با اهداف توسعه پایدار افغانستان (A-SDGs)" منتشر شده توسط وزارت اقتصاد، حمایت می کند. این سند تلاش های دولت برای ادغام (A-SDGs) در (NPP) را آشکار می سازد که یکی از آنها میثاق شهروندی (CC) است. "این سند وسیله گسترش خدمات اساسی اجتماعی و توانمند سازی جوامع در مناطق شهری و

با هم یکجا: اهداف توسعه پایدار در افغانستان

روستایی برای دستیابی حکومت به اهداف توسعه میباید." این پروژه توسعه ای اجازه می دهد تا شوراهای انکشافی محلی (CDC) در طراحی، ارائه و نظارت بر خدمات اجتماعی، اعم از بهداشت، آموزش و پشتیبانی از بخش زراعت محلی به طور فعالانه اشتراک کنند.

هدف پروژه میثاق شهروندی "ریشه کن کردن فقر، رفع گرسنگی، ایجاد کار مناسب و از تسهیل رشد اقتصادی طولانی مدت جوامع محلی، افزایش تعامل جوامع محلی از طریق (CDC) و برطرف کردن شگاف های موجود بین مرکز و مناطق حاشیه ای است."

براساس این سند، این پروژه برای مدت 10 سال است که در سه مرحله به اتمام خواهد رسید و تاکنون 100 میلیون دلار کمک بلاعوض اجتماعی پرداخت کرده است، و در حال حاضر نزدیک به 4000 پروژه در در سراسر کشور در حال اجرا است. این برنامه در مجموع 27 هدف (A-SDGs) را تحت پوشش قرار می دهد، که در درجه اول اهداف 1، 2، 4، 7 و 13- همانطور که در شکل 1 نشان داده شده است، در زیر چتر دارد.

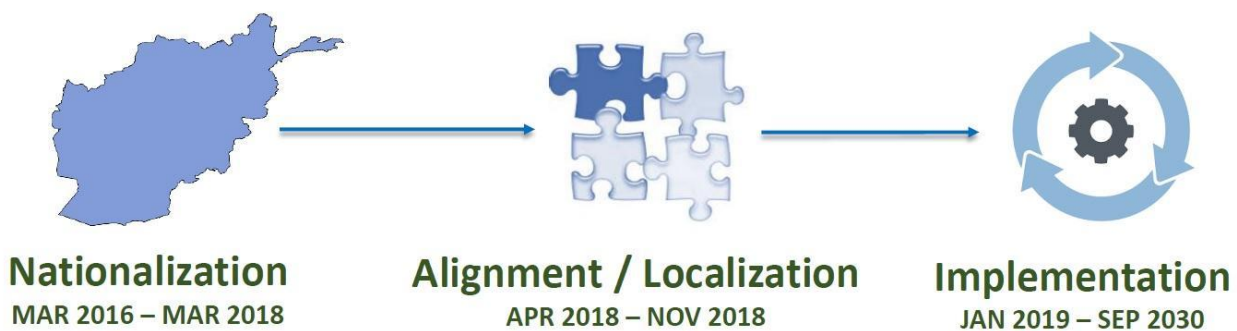

با هم یکجا: اهداف توسعه پایدار در افغانستان

هم ردیفی میثاق شهروندی

بر اساس اطلاعات ارائه شده توسط آقای آصف، هویدا میگردد که وزارت اقتصاد پیش نویس تأمین بودجه (A-SDGs) را برای هم ردیف سازی با (SDGs) آماده کرده اند. وی خاطر نشان می سازد که جریانات موجود در افغانستان چون عدم آگاهی، بی ثباتی و سیاست های متفاوت به عنوان موانع اصلی دستیابی به دستور کار (2030) میباشد.

به گفته آقای آصف، روند اجرای (A-SDGs) به دو مرحله تقسیم می شود، مرحله اول از سال های 2018-2020 بوده و مرحله دوم از 2021-2030 خواهد بود. مرحله اول شامل فعالیت های عمده ای از جمله، جریان سازی و هم ردیفی (A-SDG) از طریق اولویت بندی، هزینه سنجی، محلی سازی، استقرار کمپین های آگاهی بخشی و ایجاد ظرفیت فنی ذینفعان مختلف با برنامه ها و سیاست های ملی است. وی می افزاید که وزارت اقتصاد پیش نویس یک چشم انداز استراتژیک را که فراتر از چارچوب برنامه صلح و توسعه ملی افغانستان (ANPDF) و (NPP) برای توسعه پایدار است را نگاشته، که این استراتژی 10 ساله دستیابی به اهداف (A-SDG) را برای هدایت و راهنمایی در افغانستان ترسیم نموده است.

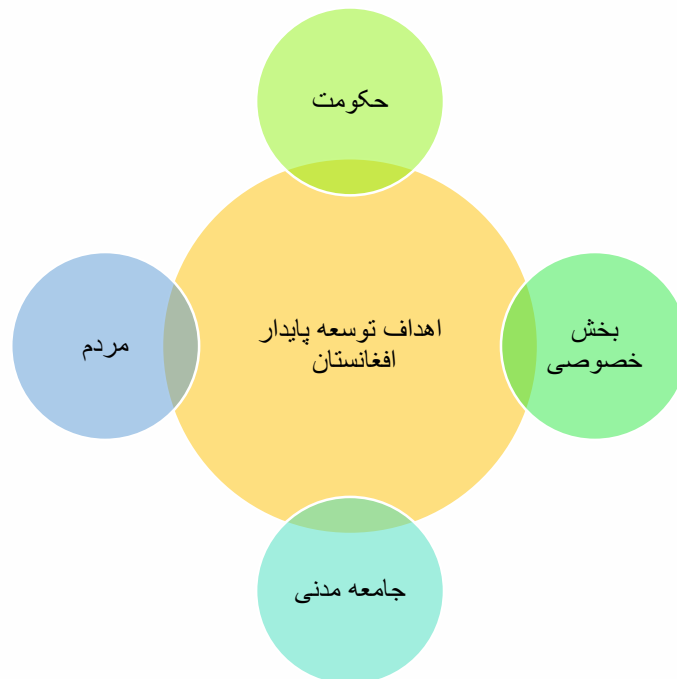
3.1. محلی سازی اهداف توسعه پایدار در افغانستان و نقش ذینفعان

محلی سازی (A-SDGs) به علاوه از ورود اهداف بین المللی، در سطح محلی بوده، اما بیشتر در مورد "پیوند" توسعه جهانی با بخش محلی است. با چنین گفته ای، این موضوع بیشتر در مورد تغییر زندگی مردم محل، جوامع، افراد و خانواده هایی که نیاز شدید دارند میباشد. حمایت و مشارکت مردم محل در ترجمه (SDGs) به عنوان یک رویای جهانی به یک واقعیت محلی که "هیچ کس را پشت سر نمی گذارد" بسیار مهم است زیرا آنها در روند اجرا، ذینفعان اصلی هستند.

دلیل دیگر این است که مردم محل از نیازهای جوامع محلی، شرایط اجتماعی و اقتصادی آگاه هستند؛ بنابراین دخیل ساختن ممثلین محلی در کشورهای مانند افغانستان که درگیر کشمکش اند، می تواند برای کمک به این روند منبع خوبی باشد. بدون مشارکت جوامع محلی و همراه ساختن آنان در اجرای (SDGs)، نهاد های دولتی و غیر دولتی، جامعه مدنی و سکتور خصوصی با چالش های بیشماری مواجه می شوند.

با هم یکجا: اهداف توسعه پایدار در افغانستان

نوشته های موجود نشان می دهد که به استثناء دولت هیچ ممثل خاصی از (سکتور خصوصی، نهادها و مردم) وجود ندارد که مستقیماً در اجرای برنامه های (A-SDGs) یا در سطح ملی یا محلی دخیل شده باشد؛ با این وجود، همه این ممثلین به یکی از این روش ها در روند اجراء مشغول اند.

3.2. سکتور خصوصی و اهداف توسعه پایدار در افغانستان

به گفته خانم منیژه وافق رئیس اتاق تجارت و صنایع زنان افغان، تاکنون هم دولت و هم بخش خصوصی به طور رسمی در اجرای (A-SDGs) شریک نبودند. وی گفت: "هیچ رویکردی منظم که ما را با دولت در بسیاری از جهات مانند محلی سازی، برنامه های آگاهی و اجرای (A-SDGs) مشارکت دهد، وجود ندارد. اما بسیاری از مؤسسات سکتور خصوصی در حال اجرای پروژه هایی در زمینه انرژی سبز هستند و کارخانه های را تاسیس کرده اند که به ایجاد شغل کمک کرده و سایر مؤسسات کوچک نیز در ساحات مختلف کار می کنند."

دیدگاه آقای ضیاء الحق وزیرری معاون اتاق های تجارت و صنایع افغانستان، هیچ تفاوتی با نظر خانم وافق ندارد، زیرا او نیز بر این عقیده است که دولت ارزش لازم است را به سکتور خصوصی نمی دهد. به گفته آقای وزیرری علیرغم تلاش های آنها، دولت سکتور خصوصی را در رایزنی (A-SDGs) دخیل نساخته است. وی همچنین اظهار داشت که "دولت به تنهایی نمی تواند همه موارد (A-SDGs) را عملی کند، بنابراین دخالت سکتور خصوصی از مراحل اولیه تا محلی سازی بسیار حیاتی است."

اما در پاسخ به هماهنگی با دینفعان (A-SDGs)، آقای آصف از وزارت اقتصاد اظهار داشت: "کمیته اجرایی (A-SDGs) و وزارت اقتصاد به طور گسترده نهادهای جامعه مدنی، سکتور خصوصی و رسانه ها را برای تقویت ابزارهای اجرای ملی و محلی، دخیل کرده است. وی ادامه داد:

با هم یکجا: اهداف توسعه پایدار در افغانستان

"این جلسات در ایم رابطه همواره با مشارکت نهادهای جامعه مدنی با سرمایه اجتماعی نسبتاً قوی و رهبری صنعت کاران و سکتور خصوصی در کشور بوده است". نظریات ضد و نقیض خانم وافق و آقای آصف بر عدم وضوح در مورد هماهنگی، مشورت و به اشتراک گذاری اطلاعات بوده و به عنوان ممثلین مختلف سعی شان از برداشتن مسئولیت بر دوش دیگری است.

خانم وافق اظهار می دارد که در صورت عدم وجود مشارکت رسمی و منظم بین دولت و سکتور خصوصی به وزارت اقتصاد توصیه می شود که اطلاعات پروژه های اجرا شده توسط ممثلین مذکور را جمع آوری کرده و آن را در ذیل (A-SDGs) مربوطه قرار دهند. وزیرزی و وافق هر دو بر نیاز به یک کمپاین قوی برای آگاهی دهی عمومی تأکید میورزند. نوشته های موجود نشان می دهد که دولت نتوانسته است جلسات اطلاع رسانی ترتیب دهد یا طیف گسترده ای از فعالیتهای آگاهی بخشی را که سکتور خصوصی را هدف قرار دهد، برگزار نماید. از آنجا که نقش سکتور خصوصی در محلی سازی (A-SDGs) بسیار مهم است، خانم وافق به دولت پیشنهاد می کند که یک وجه تشویقی برای سکتور خصوصی ایجاد کند.

طبق طرز دید خانم وافق، وجه تشویقی مسئولیت ایجاد می کند و این وجه توسط سکتور خصوصی برای آگاهی و سایر برنامه های مربوطه در سطح محلی مورد استفاده قرار می گیرد، چنانچه وی خاطر نشان ساخت: سکتور خصوصی فاقد منابع برای انجام مسئولیت مشترک اجتماعی خود است. "قبلاً میلیون ها دالر و منابع برای تأمین امنیت، تصحیح مدیریت ناکارا مصرف شد که در واقع این ها کار دولت است." سکتور خصوصی انتظار دارد که دولت تعدادی از مشکلات را که مانع راه آنها در فعالیت های روزانه آنها می گردد، برطرف کند و از همین طریق ظرفیت فنی سکتور خصوصی را در رابطه با (A-SDGs) تقویت نماید که در مرحله اجرا و محلی سازی آنها کارآمد خواهد بود.

3.3. نهادهای غیر دولتی و اهداف توسعه پایدار در افغانستان

عدم مشارکت ممثلین اصلی در روند (A-SDGs)، ناتوانی دولت افغانستان را نشان می دهد که تا کنون یک برنامه فراگیر ناموفق بوده است. طبق گفته جاوید احمدی کارمند (ACBAR)، نهادهای جامعه مدنی و سازمانهای غیر دولتی با وزارت اقتصاد دخیل بوده و صلاحیت شان در حد مشاوریت و بازخورد دهنده محدود است.

آقای جاوید در مورد روش ارتباط نهادهای جامعه مدنی و سازمانهای غیر دولتی با دولت، تذکر داده است که چهار گروپ تخنیکي مانند که آنها امنیت و دولت، زراعت و انکشاف دهات، صحت، تعلیم، محیط و حمایت اجتماعی و رشد اقتصاد و زیر بنا موجود است. هر گروپ دارای چندین سازمانهای غیر دولتی و نهادهای جامعه مدنی می باشد که در یک انتخابات شفاف انتخاب شده اند.

قسمیکه قبلاً ذکر شد، نهادهای جامعه مدنی، بخش های خصوصی و سازمانهای غیر دولتی در کامیابی اهداف توسعه پایدار در افغانستان تاثیر بسا مهم دارد. طبق گفته جاوید، برای فعال، نهادهای جامعه مدنی و سازمانهای غیر دولتی شرکا رسمی تطبیق کننده نبوده و تنها در بخش های

با هم یکجا: اهداف توسعه پایدار در افغانستان

نظارت، سهم گرفتن در برنامه های بلند بردن آگاهی عامه در سطح محلی و نظارت از پیشرفت دولت در قبال اهداف توسعه پایدار افغانستان و فراهم نمودن بازخورد لازم مربوطه فعالیت می نمایند.

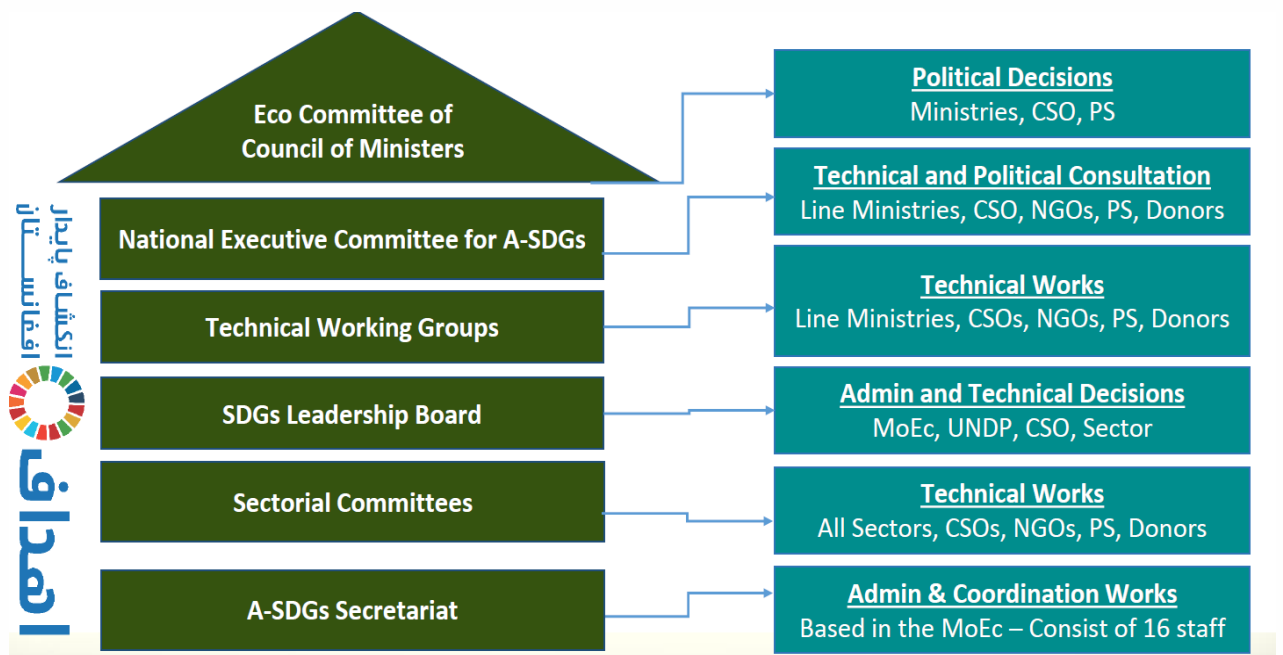
نگینه یاری رئیس سازمان افغانستان برای فردا، نگرانی مشابه خود را ابراز داشته و می گوید "یکی از نیاز های مهم، هماهنگی میان دولت و سازمانها می باشد، و برای فعلا هیچ نوع هماهنگی، تبادل افکار و تعقیب امور میان دولت و سازمانها وجود ندارد". وی پیشنهاد می نماید "پیشبرد اهداف توسعه پایدار مسئولیت افغان ها در هر سطح است"، با این هم نگرانی خویش را در مورد بعضی از سازمانهای غیر دولتی ابراز می نماید که بعضی از سازمانهای غیر دولتی در تمامی طی مراحل دستکاری نموده و مانع روند مشارکت سازمانهای غیر دولتی دیگر می شود.

از طرف دیگر گفته های نماینده یک سازمان غیر دولتی که در این تحقیق از وی مصاحبه صورت گرفته است، حاکی از آن است که روابط دیپارتمنت های مربوطه ریاست اجرائیه و وزارت اقتصاد با جامعه مدنی و مردم نیاز به تقویه بیشتر دارد.

وی معتقد است که سازمانهای غیر دولتی در تطبیق اهداف توسعه پایدار افغانستان نزد دولت نقش سمبولیک دارد. و به این نظر است که صلاحیت های سازمانهای غیر دولتی محدود بوده و تنها نظاره گر اند، و تاکید دارد تا دولت قدمه های دخیل سازی جامعه مدنی و دیگر سازمانهای ذیدخل را با اهداف توسعه پایدار افغانستان در صورت جدی بودن شان، مستحکم بسازد.

با این حال آقای آصف می گوید که کمیته ارشد اهداف توسعه پایدار افغانستان و وزارت اقتصاد به شکل وسیع سازمانهای غیر دولتی، نهاد های جامعه مدنی، سکتور های خصوصی و رسانه ها را جهت تقویت تطبیق کننده گان محلی دخیل ساخته اند. که این امر باعث شمولیت سازمانهای غیر دولتی با سرمایه محلی قویتر و صنعت کاران و سکتور های خصوصی در کشور می گردد، و از کدام شریک محلی مشخصی نام نمیبرد.

گروپ کاری و کمیته ملی اهداف توسعه پایدار افغانستان

با هم یکجا: اهداف توسعه پایدار در افغانستان

برخلاف نظریه آقای جاوید و آقای یاری در قبال نقش سازمانهای غیر دولتی، عبدالباری احمدزی رئیس میثاق شهروندی در معاونیت شاروالی اداره مستقل ارگانهای محل چنین می گوید "در مرحله اول معاونیت شاروالی ها در اداره مستقل ارگانهای محل در این اواخر درخواست کرده تا سازمانهای غیر دولتی درخواست های خویش را جهت تطبیق پروژه های مختلف محلی به این اداره تسلیم نمایند". و میگوید که نقش سازمانهای غیر دولتی در بخش تطبیق برنامه میثاق شهروندی به سطح محلی بسیار موثر است.

3.4. جوامع مشورتی اهداف توسعه پایدار

یگانه فرق بین اهداف توسعه پایدار و اهداف هزاره شکل دسترسی به آنها است. برخلاف اهداف هزاره که شکل دسترسی به آن از بالا به پائین بود، اهداف توسعه پایدار از پائین به بالا دیزاین شده است، که دسترسی به آن نتیجه دخیل سازی میلیون ها نفر از بیشتر از صد کشور می باشد. مردم محل ضروریات خویش را میدانند و همراهی پالیسی سازان برای اولویت بندی موضوعات ضروری که اقدام عاجل ضرورت دارد کمک مینمایند.

مرکز تعلیمی زنان افغان با همکاری دفتر (CAID) ورکشاپ را تحت عنوان "تاثیر محل در تحقق اهداف توسعه پایدار در افغانستان" به تاریخ 14 فروری 2019 برگزار کرده است، که در این ورکشاپ 7 تن مدیران پروگرام سازمانهای غیر دولتی از بخش های مختلف و نماینده (ACBAR) اشتراک کرده بودند.

اشتراک کنندگان جهت فراگیری اهداف توسعه پایدار و تمرکز مشخص بالای وضعیت فعلی ملی سازی اهداف توسعه پایدار افغانستان، تنظیم و تطبیق آن در این ورکشاپ اشتراک کرده بودند. در این ورکشاپ بالای اهمیت اینکه چرا سازمانهای غیر دولتی پلان استراتژیک خویش را مطابق اهداف توسعه پایدار افغانستان ترتیب نمایند تمرکز گردیده بود. برای ارزیابی دانسته های اشتراک کنندگان ارزیابی قبل و بعد از ورکشاپ صورت گرفت. یافته های ارزیابی بعد از ورکشاپ 75 فیصد افزایش فراگیری اهداف توسعه پایدار را در مقایسه با ارزیابی قبل از ورکشاپ نشان میدهد.

جهت بهتر دانستن اهمیت برنامه، مرکز تعلیمی زنان افغان تحقیقی را بر مبنی جامعه راه اندازی نمود تا ضرورت اجتماع را به عنوان یک بخش از هم ردیف سازی و تمرین برای یادگیری شرکای محلی دفتر (CAID) اهداف توسعه پایدار و موثریت تحقق اهداف توسعه پایدار افغانستان در محل مربوطه شان تطبیق کنند..

بعد از مشوره و بررسی دقیق، همراهی دفتر (CAID) و شرکاء سازمانهای غیر دولتی دیگر و اولویت بندی برنامه، سوالات تحقیق ترتیب گردید. تمام سوالات تحقیق به اساس اهداف شماره 1، 4 و 5 اهداف توسعه پایدار ترتیب گردیده بود.

با هم یکجا: اهداف توسعه پایدار در افغانستان

اگر چه این تحقیق از طریق نمونه گیری مشخص و علمی و جای که سازمان های غیر دولتی دسترسی دارند انجام نشده بود. رهنمایی سوالات ترتیب و معلومات از طریق گفتگو همراهی جوانان، سالمندان و خانم ها جمع آوری گردید. در پهلوی آن از معلومات دهندگان مصاحبه حضوری جهت تقویت پیشرفت و حالت بروز (آپدیت) اهداف توسعه پایدار افغانستان در این کشور صورت گرفت. که این اوراق جوابیه تحقیقی از یک یک تن افراد از ساحات غربی، جنوب شرقی، شمال و مرکز افغانستان جمع آوری گردید.

هدف اصلی تحقیق، بیشتر مشارکت جوامع محلی و برنامه مردم گرا توسط سازمان های غیر دولتی هم مسیر اهداف (SDGs) در جهت شناسایی و برجسته کردن نقش قابل توجه سازمان های غیر دولتی در محلی سازی (A-SDGs) بوده است. یکی دیگر از عناصر مهم این فعالیت تحقیقاتی و جمع آوری اطلاعات، حاصل نمودن اطمینان از اینکه سازمان های غیردولتی که شرکای محلی دفتر (CAID) اند برنامه ها و پروژه هایی را بوجود بیاورند که مطابق با (A-SDGs) باشند. به گونه یی که در سطح سازمان های غیردولتی محلی، یک برنامه آموزش جامع یک روزه در دفتر مرکزی (AWEC) در کابل انجام دادند، یافته های تحقیق به آنها کمک کرد تا چگونه کار خود را در (A-SDGs) از طریق نقشه راه سازمانی شامل کنند.

اگرچه این مقاله صرفاً مبتنی بر یافته های این تحقیق نیست، الگوی تحقیق و در عین حال دیدگاههای مردم محلی نشان میدهد که به منظور مقابله با موضوعات فشرده مختلف اعم از کاهش فقر تا توانمندسازی زنان و آموزش در سطح محلی، هم دولت و هم شرکای دیگر مانند سازمان های غیر دولتی، جامعه مدنی و بخش خصوصی می تواند نقش مهمی ایفا کنند. در مناطقی که دولت به آن دسترسی ندارد، سایر ممثلین مانند سازمان های غیر دولتی و بخش خصوصی می توانند از نظر ارائه خدمات به آنها بسیار مفید باشند. بنابراین، این یافته ها می تواند به سازمان های غیردولتی محلی و دولت که در مناطق دور دست فعالیت می کنند، کمک کند تا مردم را شامل ساخته، پروژه ها و برنامه هایی هم تراز با (A-SDGs) که به نیازهای مردم محلی کمک می کند، را طراحی کنند. همچنین به دولت و سازمان های غیردولتی کمک می کند تا به گونه منتقدانه یک تحلیل و تجزیه راجع به ورودی جامعه محلی داشته باشند. با این روش، محلی سازی (A-SDGs) بسیار عملی خواهد بود؛ بنابراین دولت قادر خواهد بود تا توسعه محلی را با توسعه جهانی پیوند دهد.

4. چالش ها و توصیه های پالیسی

4.1. چالش ها

با توجه به تحقیقات محدود و مصاحبه ها، ممکن است چالش های بیشتری در ساختار موجود (A-SDGs) وجود داشته باشد، با این هم، مطالعه مطالب موجود در مورد (A-SDGs) و انجام مصاحبه و گفتگو با مقامات دولت، جامعه مدنی، سکتور خصوصی و افراد، چالش های زیر برجسته شده است:

با هم یکجا: اهداف توسعه پایدار در افغانستان

- 1- (A-SDGs) هنوز هم برای بسیاری از افغانها از جمله مقامات دولتی پدیده جدیدی است. براساس پاسخ های ارائه شده به سوالات تحقیق، افراد عادی آگاهی کافی درباره برنامه (2030) یا (SDGs) ندارند.
- 2- اجرای (A-SDGs) نیاز به تعامل یا مشارکت چند ذینفع (دولت، مردم، کدرهای علمی، بخش خصوصی و جامعه مدنی یا سازمان های غیر دولتی) دارد. بنابراین، اکثر این ذینفعان فاقد ظرفیت فنی و دانش در مورد (A-SDGs) اند.
- 3- سکتور خصوصی و سازمان های غیر دولتی نقش مهمی در فرآیندهای (A-SDGs) ایفا می کنند، اما آنها ناامنی در سراسر کشور و کمبود منابع را به عنوان مهمترین چالش عملکردشان یاد می کنند.
- 4- تأمین بودجه (A-SDGs) و تأمین امنیت کلیه دستگاههای دولتی و غیر دولتی یک چالش اساسی در پیش روی دولت است.
- 5- جدای از ظرفیت فنی، فقدان منابع فن آوری، مهارت ها و زیرساختهای ارتباطی سایر چالش های مهم است که می تواند کلیه مراحل (A-SDGs) را به مشکل مواجه کند.
- 6- اطلاعات محدود در مورد (A-SDGs) و عدم وجود راهکار تلفیق اطلاعات واقع بینانه و دقیق.
- 7- محلی سازی (A-SDGs) هنوز یک چالش است و تاکنون اقدامات چشم گیر در زمینه صورت نگرفته است.
- 8- راهکار مشخص و واضح در مورد محلی سازی (A-SDGs) وجود ندارد.
- 9- عدم هماهنگی مناسب بین ذینفعان.

4.2. توصیه ها

- 1- دولت باید یک استراتژی روشن و فشرده آگاهی دهی ارائه دهد که با آن می تواند به مسئله آگاهی ضعیف از (SDGs) و هدف اصلی آن یعنی "هیچ کس عقب نماند" را رسیدگی کند. از این طریق دولت می تواند مؤسسات دولتی ذیربط مانند وزارت حج و اوقاف، ارگان های محل و غیره را شامل بسازد.
 - a. به عنوان مثال، وزارت حج و اوقاف می تواند در مورد اهمیت (A-SDGs) در سطح قریه جات و ولسوالی ها دستورالعملی را برای علمای دین صادر کند.
 - b. مشارکت جامعه مدنی، مؤسسات اکادمیک، انجام کارزارهای عمومی قوی مانند نصب تابلوهای تبلیغاتی در مراکز شهری، بزرگراهها می تواند کمک بزرگی باشد.
 - c. ساخت کلیپ های کوتاه ویدیویی، آگهی ها و تصاویر آموزنده که حاکی از اهمیت (A-SDGs) است، به یک زبان بسیار محلی و تبلیغ آنها از طریق رسانه های اصلی و شبکه های اجتماعی است.
 - d. اکثر مردم افغانستان در مناطق روستایی به رادیوها گوش می دهند، بنابراین برنامه های رادیویی و گفتگوهای که حاکی از اهمیت (A-SDGs) است، به یک زبان بسیار عام فهم پخش شود.

با هم یکجا: اهداف توسعه پایدار در افغانستان

e. مشارکت سازمان های غیر دولتی یا فعالان جامعه مدنی برای افزایش آگاهی از (A-SDGs) از طریق نقاشی های دیواری

و سایر کارهای هنری مشابه می توانند گزینه بهتری باشند.

2- برای دستیابی به اهداف خود، وزارت اقتصاد باید طرحی را تهیه کند که کلیه ذینفعان از قبیل دولت، سکتور خصوصی، سازمانهای

غیر دولتی، کدرهای علمی، مردم و نهادهای جامعه مدنی را در تمامی مراحل (A-SDGs) دخیل سازد. این طرح می تواند همکاری

بین این ذینفعان و شرکای توسعه را در سطح ملی و منطقه ای در تدوین سیاست ها و سیستم نظارت و ارزیابی تقویت کند.

3- تدوین پلان ها جهت تدویر برنامه های ظرفیت پروری جهت تقویت ظرفیت کارمندان دولت، بخش های خصوصی، سازمان های

غیر دولتی و سایر افراد که دخیل اند.

4- - محلی سازی (A-SDGs) نیاز به یک رویکرد مشارکتی میان افراد و ممثلین محلی که در سطح محل بسیار دخیل اند: مانند سازمان

های غیر دولتی و جامعه مدنی و بخش خصوصی را دارد.

5- بهبود ارتباطات و زیرساختهای فیزیکی در سراسر کشور.

6- وزارت اقتصاد و وزارت مالیه باید به دنبال جلب پشتیبانی مالی و فنی از طرف شرکای توسعه بین المللی و در عین حال روشهای

جدید تأمین بودجه (A-SDGs) باشند.

7- اجرا و محلی سازی (A-SDGs) به اراده سیاسی قوی چه در بالاترین و چه در سطح پایین نیاز دارد.

8- وزارت اقتصاد باید یک بستر تلفیقی برای به اشتراک گذاری اطلاعات ایجاد کند که هدف آن افزایش تولید، کیفیت، انتشار و

استفاده از اطلاعات باشد.

9- وزارت اقتصاد باید یک مکانیسم کاری را ایجاد کند که همکاری جدی را در زمینه (A-SDGs) در سطح مرکز و ولایات ایجاد

کند.

10- دولت باید یک صندوق تشویقی برای بخش خصوصی، سازمان های غیر دولتی و سایر ممثلین دخیل، برای اجرای برنامه آگاهی

دهی عمومی ایجاد کند. بدون تشویق دولت، سکتور خصوصی نمی تواند مسئولیت همکاری اجتماعی (SCR) خود را انجام دهد.

با هم یکجا:

اهداف

توسعه پایدار در افغانستان

PUBLISHED IN :2019